ჭაბოლტაარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

KOMUNISTI ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

სამშაბათი, 26 აგვისტო, 1947 წ. № 170 (7954). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთშია:

კომკავშირისადმი პარტიული ხელმძღვანელობის გაძლიერებისათვის. მოწინავე (1-ლი გვერდი).

თბილისის მშრომელები ახალი საწარმოო მიღწევებით აღნიშნავენ მოსკოვის 800 წლისთავს (1-ლი გვერდი).

ფენილების გაცვლა ვ. ვ. მოლოტოვსა და ჯ. მარშალს შორის (მე-2 გვერდი).

გ. სიხარულიძე — ვ. ვ. ლომონოსოვის სახელობის მოსკოვის უნივერსიტეტი (მე-2 გვერდი).

პარტიული ცხოვრება (მე-3 გვერდი).

მივიღეთ სამშობლოს მეტი ჩაი (მე-3 გვერდი).

უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-3, მე-4 გვერდი).

კომკავშირისადმი პარტიული ხელმძღვანელობის გაძლიერებისათვის

ბოლშევიკების პარტიამ კომკავშირს უდიდესი ამოცანა დაკისრა — ახალგაზრდობის საბჭოთა პატრიოტიზმის, ლენინ-სტალინის საქმეთა ერთგული მსახურების სულისკვეთებით.

პარტიამ ამასთანავე მოსთხოვა ყველა მის ადგილობრივ ორგანიზაციას განეწყვეტინებინა ბიუროს კომკავშირის მუშაობის სათანადო დონეზე დაყენებისათვის, უხელმძღვანელოს და დაეხმაროს მას იმ ამოცანის შესრულებაში, ამხანაგი სტალინი გვასწავლის: „...პარტიის ხელმძღვანელობის უზრუნველყოფა უმთავრესი და უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა კომკავშირის მთელ მუშაობაში... ასეთი ხელმძღვანელობის გარეშე კომკავშირის არ შეუძლია შესრულოს თავისი ძირითადი ამოცანა —ახალგაზრდა მუშურ-გლეხური ახალგაზრდობა პროლეტარიატის დიქტატურისა და კომუნიზმის სულისკვეთებით“.

კომკავშირი მტკიცედ ახორციელებს პარტიის მიერ დაკისრებულ ამოცანას, უდიდეს როლს ასრულებს ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკურ და სამეურნეო ცხოვრებაში. ომამდელი პარტიული ხუთწლეულების მანძილზე იგი თავდადებული შრომით ეხმარებოდა პარტიას მძლავრი სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციის და მსხვილი სოციალისტური სოფლის მეურნეობის შექმნაში. იმ დიდი მუშაობის შედეგი, რასაც პარტია ეწევა ახალგაზრდობის აღსაზრდელად, განსაკუთრებით მკაფიოდ გამომჟღავნდა დიდი სამამელო ომის მძიმე დღეებში. კომკავშირელებმა და ახალგაზრდობამ ფრონტზე და ზურგში გვიჩვენეს გმირული ბრძოლისა და შრომის აღმაფრთოვანებელი მაგალითები.

ყოველ უფრო გაიზარდა კომკავშირის როლი და ამოცანები ახლა, როცა ჩვენი ქვეყნის შრომელები თავდადებულად იბრძვიან ომისშემდგომი განვითარების დიადი სტალინური ხუთწლედის წარმოდგენილის მეხუთე წლის შესრულებისათვის. ახლა ყველა კომკავშირული ორგანიზაცია უნდა წარმოადგენდეს მებრძოლ შტაბს, რომლის მთელი პოლიტიკურ-აღმზრდელობითი მუშაობა მიმართული უნდა იყოს ახალგაზრდობის მთელი ძალების დასაწარმოებად ქვეყნის სამეურნეო და კულტურულ ცხოვრებაში აქტიური მონაწილეობისათვის. ცხადია, ამ ამოცანის წარმატებით გადაჭრას კომკავშირული ორგანიზაციები მხოლოდ მაშინ შესძლებენ, თუ პარტიული ხელმძღვანელობის პირობებში შესძლებენ.

კომკავშირისადმი ყოველდღიური პარტიული ხელმძღვანელობის მრავალფეროვანი მაგალითის დასახელება შეიძლება. თბილისის საოთხქლაური დეპოს კომკავშირული ორგანიზაცია 140 ახალგაზრდას აერთიანებს. კომკავშირულთა მარქსისტულ-ლენინური აღზრდა, საწარმოს ცხოვრებაში მათი აქტიური მონაწილეობის უზრუნველყოფა დეპოს პარტიული ორგანიზაციის ყოველდღიური ზრუნვის საგანია. პარტიული ორგანიზაციის დახმარებით კომკავშირელები დაუღალავად მუშაობენ საკუთარი თეორიული დონის ასამაღლებლად. 56 კომკავშირელ დამოწაფეს მეცადინეობს. დეპოში ორგანიზებულია კვალიფიკაციური ასამაღლებელი სასწავლებელი სანიმუშო ბიბლიოთეკა, სადაც ბევრია ახალგაზრდობისათვის საინტერესო საკითხებზე. კომკავშირელები და ახალგაზრდობა ინტერესით ეცნობიან ახალ ლიტერატურას. კომკავშირელები ხშირად ეწყობიან ლიტერატურულ საღამოებზე, რომლებიც ეხებიან ახალ წიგნებს და ლიტერატურულ ნაწარმოებებს. ამ საღამოებზე ხშირად მოწვეულნი არიან მწერლები, ხელოვნების მოღვაწეები

წერილების გაცვლა ვ. მ. მოლოტოვსა და ჯ. მარშალს შორის

ქოლეჯის საკითხის საბოლოოთ კავშირ-ამერიკის ერთობლივი კომისიისის მუშაობის შესახებ

ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფოო მდივანმა ჯ. მარშალმა და სსრ კავშირის სავარეო საქმეთა მინისტრმა ვ. მ. მოლოტოვმა ერთმანეთს გაუგზავნეს წერილები კორეის შესახებ საბჭოთა კავშირ-ამერიკის ერთობლივი კომისიის მუშაობის საკითხზე.

ქვემოთ მოგვყავს ტექსტი ჯ. მარშალის ამ წლის 12 აგვისტოს წერილისა ვ. მ. მოლოტოვის სახელზე:

„1947 წლის 19 აპრილის წერილში თქვენ წინადადება წამოაყენეთ, რომ კორეის საკითხის საბჭოთა კავშირ-ამერიკის ერთობლივ კომისიას მუშაობა განეახლებინა სეულში 20 მაისს „კორეის შესახებ მოსკოვის შეთანხმების ზუსტ შესრულების საფუძველზე“, და რომ ამ კომისიას თავისი მუშაობის შედეგები ამ საკითხის კვლავინდა და ამერიკის მთავრობების განსახილველად წარმოედგინა 1947 წლის ივლისსა და აგვისტოში. თანახმად ყველა ანგარიშისა, რაც მიიღო ამერიკის დელეგაციამ ერთობლივ კომისიაში, ორი დღეკვიდა ერთიანეთს ვერ შეუთანხმდა კორეის პოლიტიკურ პარტიებთან და საზოგადოებრივ ორგანიზაციებთან ფართო კონსულტაციის საკითხზე. ასეთი მდგომარეობა ერთ თვეზე მეტ ხანს გრძელდება, ისე რომ არსებითი ცვლილებები არ მომხდარა, და აფიქრებს შეერთებული შტატების მთავრობას.

თქვენ გაიხსენებთ, რომ 2 მაისის წერილში თქვენდამი ვე მოვიხსენიე თქვენ ნ განცხადება, რომ კომისიის მუშაობა უნდა მიმდინარეობდეს „მოსკოვის შეთანხმების ზუსტი შესრულების საფუძველზე“, და იმისათვის, რომ მომავალში თავიდან აგვეცილებინა გაუგებრობანი, მე განვმარტე ამ ფრაზის ჩემი ინტერპრეტაცია. მე აღვნიშნე, რომ შეერთებული შტატების მთავრობის თანამიმდევრული და კარგად ცნობილი პოზიცია იმაში მდგომარეობდა, რომ „კორეის დემოკრატიული პარტიებისა და საზოგადოებრივი ორგანიზაციების წარმომადგენლებს, იმ პირობით, თუ ისინი მზად არიან თანამშრომლონ კომისიასთან, საშუალება არ უნდა მოესპოთ გასწორონ კომისიასთან კონსულტაცია კორეის დროებითი მთავრობის შექმნის საკითხზე იმ შეხვედრებითა გამო, რომლებსაც ისინი შეიძლება იქვადნენ, ან რომლებიც მათ, შესაძლოა, წარსულში გამოუთქვამთ მთელ ქვეყნის მთავრობის შესახებ“. 7 მაისის პასუხში თქვენ დაუთანხმეთ ამ პოზიციას. კომისიის მუშაობის განახლების საფუძველად თქვენ მიიღეთ წინადადება, რომელიც გენერალ ჰოჯმა ჩამოაყალიბა თავის 1946 წლის 24 დეკემბრის წერილში გენერალ ჩისტიაკოვისადმი. ეს წერილი შეესაბამებოდა შეერთებული შტატების ზემოთ ჩამოყალიბებულ პოზიციას. ამ პოლიტიკის განხორციელების მიზნით ამერიკის დელეგაციი ერთობლივ კომისიაში ამტკიცებდა, რომ კორეის დემოკრატიულმა პარტიებმა და საზოგადოებრივმა ორგანიზაციებმა რაც შეიძლება ფართო მონაწილეობა უნდა მიიღონ და რომ იმ მონაწილეობის განხორციელებისას კორეელებს სრულებით არ შეუზღუდავენ სიტყვისა და აზრის თავისუფლებას. შეერთებული შტატების დელეგაციი ცდილობდა დაეჩქარებინა საკითხის გადაწყვეტა და ამისათვის რამდენჯერმე წარმოაყენა წინადადება ზეპირი კონსულტაცია გაეწიათ მხოლოდ იმ პარტიებთან და ორგანიზაციებთან, რომლების წევრთა რაოდენობა აღემატება 1.000-ს, ან რაიმე სხვა გონივრულ ციფრს, რომელსაც საბჭოთა დელეგაციი დაასახელებდა. მაგრამ ეს წინადადება საბჭოთა დელეგაციამ არ მიიღო. შეერთებული შტატების მთავრობას მიაჩნია, რომ, რაათა სამართლიანად მოეკვპყროთ კორეელ ხალხს, რომლის დამოუკიდებლობის იმედებს განხორციელება ასე დიდხანს გადაიდო, აღარ შეიძლება შემდგომი გაჭიანურება. ამიტომ ამერიკის მთავრობის სურვილია, რომ ერთობლივმა კომისიამ 1947 წლის 21 აგვისტოსათვის წარმოადგინოს მხოსნენება იმის შესახებ, თუ რა მდგომარეობაშია მისი მუშაობა, რათა თვითეულმა მთავრობამ შეძლოს დაუყოვნებლივ იმსჯელოს, შემდეგში რა ნაბიჯების გადადგმა იქნება სასარგებლო იმისათვის, რომ შესრულდეს მოსკოვის შეთანხმების მიზნები, სახელდობრ — შეიქმნას დამოუკიდებელი გაერთიანებული კორეა, რომელსაც შეუძლია თავისი ჯერითანი. ადგილი დაიკავოს გაეროთანებულ ერთა შორის“.

ამ წერილის პასუხად ვ. მ. მოლოტოვმა შემდეგი წერილი გაუგზავნა ბ-ნ მარშალს:

„ვთვლასტურებ, რომ შევიღე თქვენი 1947 წლის 12 აგვისტოს წერილი საბჭოთა კავშირ-ამერიკის ერთობლივი კომისიის საკითხზე.

როგორც ცნობილია, ერთობლივი კომისიის მუშაობა განახლდა კორეის დემოკრატიულ პარტიებთან და საზოგადოებრივ ორგანიზაციებთან კონსულტაციის ის სამი პირობის საფუძველზე, რომლებიც ტექსტუალურად მოყვანილია ჩემს 1947 წლის 7 მაისის წერილში და რომლებიც მიღებული თქვენ მიერ 13 მაისის წერილში. საბჭოთა დელეგაციის მითითება მიეცა კონსულტაციის საკითხებში ეხელმძღვანელა სწორედ ამ პირობებით. ამ პირობების თანახმად, ერთობლივმა კომისიის საბჭოთა ზონაში ჩვენ ვთვლით, რომ ასეთი პარტიებისა და ორგანიზაციების შემოწვევა უნდა მოხდეს მოსკოვის შეთანხმების ზუსტი შესრულების საფუძველზე, და ამ პირობების ფარგლებში ერთობლივ კომისიას უნდა მიეცეს ნება, რომ თვითონ გადაწყვიტოს, თუ რომელ პარტიებსა და ორგანიზაციებთან უნდა ჩატარდეს კონსულტაცია.

მაგრამ კონსულტაციაში მონაწილეობისათვის განცხადები შემოტანეს იმ პარტიებმა და ორგანიზაციებმაც, რომლებიც შედიან მეურვეობის შესახებ მოსკოვის გადაწყვეტილების წინააღმდეგ ბრძოლის კომიტეტში. საბჭოთა მთავრობა მიიჩნია, რომ ასეთ პარტიებსა და ორგანიზაციებს კონსულტაციაში მონაწილეობის მიღების საშუალება შეიძლება მისცემოდათ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ეს პარტიები და ორგანიზაციები ოფიციალურად გასწყვეტდნენ კავშირს აღნიშნულ კომიტეტთან და განაცხადებდნენ, რომ გამოვიდნენ ამ კომიტეტიდან, რაც გარეშეც მათთან კონსულტაცია არ უნდა ჩატარდეს.

გამოხენილი სწავლულები — სტალეტოვი, სეჩენოვი, ლებედევი, მარკოვნიკოვი, სკლიფასოვსკი, კოვალევსკი, ტუპოლევი, ტიმირიაზევი და სოთი სხვა, რომლებმაც მთელ მსოფლიოში გაითქვეს სახელი რუს ხალხს და მის მეცნიერებას, აღიზარდნენ მოსკოვის უნივერსიტეტის კედლებში. აქ შეაქმნეს მათ უძვირფასესი შრომები, აღზარდეს თაობანი და მოწაფეები და გაიჩინეს მიმდევრები.

მოსკოვის უნივერსიტეტის სახელთან არის დაკავშირებული საზოგადოებრივ მეცნიერებათა, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეო კორიფეებისა — გერცენის, ოგარიოვის, ბელინსკის, გრიბოედოვის, ლერმონტოვის, ჩეხოვის და სხვათა სახელები. მოსკოვის უნივერსიტეტის სტუდენტი იყო ქაბუკი გერცენი, როცა თავის მეგობარ ოგარიოვთან ერთად ვორობინოვის გორაზე იფიცა და წმინდა ფიცი დასდო ხალხისადმი ერთგულებაზე, თვითმპყრობელობის და ბატონყმობის კლ-ნებისაგან მისი განთავისუფლებისათვის შეუდრეკელ ბრძოლაზე. აქვე „დაუდგრომელი ბესარიონი“—ბელინსკი სწერდა თავის დრამას „დმიტრი კალინინი“, რომელშიც სასტიკი ბრძოლა გამოუცხადა ბატონყმურ წესწყობილებას და თვითმპყრობელობას.

1897-1899 წლებში მოსკოვის უნივერსიტეტის იურიდიულ ფაკულტეტზე ლექციებს ისმენდნენ დიდი სტალინის ერთგული მეგობარი და თანამებრძოლი ილ. წულეკიძე. შემთხვევითი არ იყო, რომ ალექსანდრე (საშა) წულეკიძემ მარქსიზმის შესასწავლად ნაცვლად დასაღეთი ევროპისა (სადაც „მესამე დასის“ უმოკვლესობა გზადაზა ჩვეულებრივ თავის წარმომადგენლებს), მოსკოვი და მისი უნივერსიტეტი აირჩია. მან კარგად იცოდა, რომ, მიუხედავად ცარიზმის მიერ გაფფრთებული დევნისა, აქ მთელი მზზნებარებით სწრაფად თვითმპყრობელობის სიწრაფით დაწყებული ინდუსტრიალიზაციის ეპოქაში მომძლავრებული ფაფუკი ბურჟუაზია ცდილობდა ბრძოლა გაეწია ავტოკრატიის წინააღმდეგ. „ჩემი ერთად-ერთი სურვილია, — სწერდა ლომონოსოვი თავის მეგობარ შუვალოვს, — რომ სასურველი მიმართულება მივცე უნივერსიტეტს, სადაც შეიძლება აღიზარდნონ ჭეშმარიტი ლომონოსოვები“.

მოსკოვის უნივერსიტეტმა ბრწყინვალედ გაამართლა თავისი დამაარსებლის წინასწარმეტყველება. მან მართლაც ისიამოვნა „ერიცხენ ლომონოსოვები“. მოსკოვის უნივერსიტეტისაგან დაკავებულია არა მარტო დიდი რუსი ხალხის ეულტურის ცენტრი, არამედ ჩვენი სამშობლოს ყველა რესპუბლიკა და უცხოთის ქვეყნებიც. „მრავალი, მრავალი მხათობი გამოვიდა ცხოვრებაში მოხუთაის შენობიდან, თავისი გულიდან მიაცა მან სისხლი უცილოს ძმებს განათვისებია და თავიანთი ქვეყნების განთავისუფლების საქმისათვის“, — სწერდა მოსკოვის უნივერსიტეტის ყოფილი სტუდენტი, დიდი სტალინის ერთგული მეგობარი და თანამებრძოლი ს. სახაროვი.

გამოჩენილ სწავლულები — სტოლეტოვი, სეჩენოვი, ლებედევი, მარკოვნიკოვი, სკლიფასოვსკი, კოვალევსკი, ტუპოლევი, ტიმირიაზევი და სოთი სხვა, რომლებმაც მთელ მსოფლიოში გაითქვეს სახელი რუს ხალხს და მის მეცნიერებას, აღიზარდნენ მოსკოვის უნივერსიტეტის კედლებში. აქ შეაქმნეს მათ უძვირფასესი შრომები, აღზარდეს თაობანი და მოწაფეები და გაიჩინეს მიმდევრები.

მოსკოვის უნივერსიტეტის სახელთან არის დაკავშირებული საზოგადოებრივ მეცნიერებათა, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეო კორიფეებისა — გერცენის, ოგარიოვის, ბელინსკის, გრიბოედოვის, ლერმონტოვის, ჩეხოვის და სხვათა სახელები. მოსკოვის უნივერსიტეტის სტუდენტი იყო ქაბუკი გერცენი, როცა თავის მეგობარ ოგარიოვთან ერთად ვორობინოვის გორაზე იფიცა და წმინდა ფიცი დასდო ხალხისადმი ერთგულებაზე, თვითმპყრობელობის და ბატონყმობის კლ-ნებისაგან მისი განთავისუფლებისათვის შეუდრეკელ ბრძოლაზე. აქვე „დაუდგრომელი ბესარიონი“—ბელინსკი სწერდა თავის დრამას „დმიტრი კალინინი“, რომელშიც სასტიკი ბრძოლა გამოუცხადა ბატონყმურ წესწყობილებას და თვითმპყრობელობას.

1897-1899 წლებში მოსკოვის უნივერსიტეტის იურიდიულ ფაკულტეტზე ლექციებს ისმენდნენ დიდი სტალინის ერთგული მეგობარი და თანამებრძოლი ილ. წულეკიძე. შემთხვევითი არ იყო, რომ ალექსანდრე (საშა) წულეკიძემ მარქსიზმის შესასწავლად ნაცვლად დასავლეთ ევროპისა (სადაც „მესამე დასის“ უმრავლესობა გზადაზა ჩვეულებრივ თავის წარმომადგენლებს), მოსკოვი და მისი უნივერსიტეტი აირჩია. მან კარგად იცოდა, რომ, მიუხედავად ცარიზმის მიერ გაფფრთებული დევნისა, აქ მთელი მზზნებარებით სწრაფად თვითმპყრობელობის სიწრაფით დაწყებული ინდუსტრიალიზაციის ეპოქაში მომძლავრებული ფაფუკი ბურჟუაზია ცდილობდა ბრძოლა გაეწია ავტოკრატიის წინააღმდეგ. მან ცნობილია ჩატარდა ბრძოლის კომიტეტი, რომელშიც შედიოდნენ ბოლშევიკები, მენშევიკები, ესერები, სოციალ-დემოკრატები, ანარქისტები. ამ კომიტეტის ინიციატივით ჩატარდა მრავალი მასობრივი დემონსტრაცია, რომელთა ორგანიზატორები და მონაწილეები იყვნენ სტუდენტები. მრავალი დაიჭრა და დაიხოცება. მთავრობა იძულებული იყო შეეწირებინა. ერთ ბრძოლებაში ერთ-ერთი ორგანიზატორი ილ. წულეკიძე. ის ციხეში ჩააგდეს, ხოლო მერე გადაასახლეს ვიატკის გუბერნიაში, სადაც ის ხელმძღვანელობდა ბრძოლას ბატონყმური წესწყობილების წინააღმდეგ.

ილ. წულეკიძის ბრძოლის ტრადიციებს აგრძელებდნენ მოსკოვის უნივერსიტეტის სტუდენტები, რომლებიც ბრძოლას უწევდნენ ცარიზმის ბრძოლის ყველა ფორმით. ამ ბრძოლის ერთ-ერთი ფორმა იყო ლეგალური სტუდენტური ორგანიზაციების შექმნა. ასეთ ორგანიზაციებში ერთიანდებოდნენ სტუდენტები, რომლებიც ბრძოლას უწევდნენ ცარიზმის ბრძოლის ყველა ფორმით. ამ ორგანიზაციებში ერთიანდებოდნენ სტუდენტები, რომლებიც ბრძოლას უწევდნენ ცარიზმის ბრძოლის ყველა ფორმით. ამ ორგანიზაციებში ერთიანდებოდნენ სტუდენტები, რომლებიც ბრძოლას უწევდნენ ცარიზმის ბრძოლის ყველა ფორმით.

მოსკოვის 800 წლისთავისათვის

მ. ვ. ლომონოსოვის სახელობის მოსკოვის უნივერსიტეტი

მოსკოვის უნივერსიტეტის მთელი ისტორია მჭიდროდაა დაკავშირებული დედაქალაქის გმირულ წარსულთან. უნივერსიტეტს საფუძველი ჩაუყარა უდიდეს გარდაქმნათა ეპოქაში და გაიზარდა მოსკოვთან ერთად. 1812 წლის დიდი ხანძრის შემდეგ მოსკოვის უნივერსიტეტი ისე, როგორც მთელი მოსკოვი, ხელახლა აღსდგა ფერფლიდან. „მოსკოვის უნივერსიტეტი — სწერდა ა. ა. ბესტუჟევი — თავისი მნიშვნელობით გაიზარდა მთელ მოსკოვთან ერთად 1812 წლიდან“.

რუსი ხალხის სამაყო შვილი, დიდი მეცნიერი მ. ვ. ლომონოსოვიც, რომლის სახელსაც ამჟამად უნივერსიტეტი ატარებს, იყო მოსკოვის უნივერსიტეტის ფუძემდებელი. „ჩემი ერთად-ერთი სურვილია, — სწერდა ლომონოსოვი თავის მეგობარ შუვალოვს, — რომ სასურველი მიმართულება მივცე უნივერსიტეტს, სადაც შეიძლება აღიზარდნონ ჭეშმარიტი ლომონოსოვები“.

მოსკოვის უნივერსიტეტმა ბრწყინვალედ გაამართლა თავისი დამაარსებლის წინასწარმეტყველება. მან მართლაც ისიამოვნა „ერიცხენ ლომონოსოვები“. მოსკოვის უნივერსიტეტისაგან დაკავებულია არა მარტო დიდი რუსი ხალხის ეულტურის ცენტრი, არამედ ჩვენი საშობლოს ყველა რესპუბლიკა და უცხოთის ქვეყნებიც. „მრავალი, მრავალი მხათობი გამოვიდა ცხოვრებაში მოხუთაის შენობიდან, თავისი გულიდან მიაცა მან სისხლი უცილოს ძმებს განათვისებია და თავიანთი ქვეყნების განთავისუფლების საქმისათვის“, — სწერდა მოსკოვის უნივერსიტეტის ყოფილი სტუდენტი, დიდი სტალინის ერთგული მეგობარი და თანამებრძოლი ს. სახაროვი.

გამოჩენილი სწავლულები — სტოლეტოვი, სეჩენოვი, ლებედევი, მარკოვნიკოვი, სკლიფასოვსკი, კოვალევსკი, ტუპოლევი, ტიმირიაზევი და სოთი სხვა, რომლებმაც მთელ მსოფლიოში გაითქვეს სახელი რუს ხალხს და მის მეცნიერებას, აღიზარდნენ მოსკოვის უნივერსიტეტის კედლებში. აქ შეაქმნეს მათ უძვირფასესი შრომები, აღზარდეს თაობანი და მოწაფეები და გაიჩინეს მიმდევრები.

მოსკოვის უნივერსიტეტის სახელთან არის დაკავშირებული საზოგადოებრივ მეცნიერებათა, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეო კორიფეებისა — გერცენის, ოგარიოვის, ბელინსკის, გრიბოედოვის, ლერმონტოვის, ჩეხოვის და სხვათა სახელები. მოსკოვის უნივერსიტეტის სტუდენტი იყო ქაბუკი გერცენი, როცა თავის მეგობარ ოგარიოვთან ერთად ვორობინოვის გორაზე იფიცა და წმინდა ფიცი დასდო ხალხისადმი ერთგულებაზე, თვითმპყრობელობის და ბატონყმობის კლ-ნებისაგან მისი განთავისუფლებისათვის შეუდრეკელ ბრძოლაზე. აქვე „დაუდგრომელი ბესარიონი“—ბელინსკი სწერდა თავის დრამას „დმიტრი კალინინი“, რომელშიც სასტიკი ბრძოლა გამოუცხადა ბატონყმურ წესწყობილებას და თვითმპყრობელობას.

1897-1899 წლებში მოსკოვის უნივერსიტეტის იურიდიულ ფაკულტეტზე ლექციებს ისმენდნენ დიდი სტალინის ერთგული მეგობარი და თანამებრძოლი ილ. წულეკიძე. შემთხვევითი არ იყო, რომ ალექსანდრე (საშა) წულეკიძემ მარქსიზმის შესასწავლად ნაცვლად დასავლეთ ევროპისა (სადაც „მესამე დასის“ უმრავლესობა გზადაზა ჩვეულებრივ თავის წარმომადგენლებს), მოსკოვი და მისი უნივერსიტეტი აირჩია. მან კარგად იცოდა, რომ, მიუხედავად ცარიზმის მიერ გაფფრთებული დევნისა, აქ მთელი მზზნებარებით სწრაფად თვითმპყრობელობის სიწრაფით დაწყებული ინდუსტრიალიზაციის ეპოქაში მომძლავრებული ფაფუკი ბურჟუაზია ცდილობდა ბრძოლა გაეწია ავტოკრატიის წინააღმდეგ. მან ცნობილია ჩატარდა ბრძოლის კომიტეტი, რომელშიც შედიოდნენ ბოლშევიკები, მენშევიკები, ესერები, სოციალ-დემოკრატები, ანარქისტები. ამ კომიტეტის ინიციატივით ჩატარდა მრავალი მასობრივი დემონსტრაცია, რომელთა ორგანიზატორები და მონაწილეები იყვნენ სტუდენტები. მრავალი დაიჭრა და დაიხოცება. მთავრობა იძულებული იყო შეეწირებინა. ერთ ბრძოლებაში ერთ-ერთი ორგანიზატორი ილ. წულეკიძე. ის ციხეში ჩააგდეს, ხოლო მერე გადაასახლეს ვიატკის გუბერნიაში, სადაც ის ხელმძღვანელობდა ბრძოლას ბატონყმური წესწყობილების წინააღმდეგ.

ილ. წულეკიძის ბრძოლის ტრადიციებს აგრძელებდნენ მოსკოვის უნივერსიტეტის სტუდენტები, რომლებიც ბრძოლას უწევდნენ ცარიზმის ბრძოლის ყველა ფორმით. ამ ბრძოლის ერთ-ერთი ფორმა იყო ლეგალური სტუდენტური ორგანიზაციების შექმნა. ასეთ ორგანიზაციებში ერთიანდებოდნენ სტუდენტები, რომლებიც ბრძოლას უწევდნენ ცარიზმის ბრძოლის ყველა ფორმით. ამ ორგანიზაციებში ერთიანდებოდნენ სტუდენტები, რომლებიც ბრძოლას უწევდნენ ცარიზმის ბრძოლის ყველა ფორმით.

1905 წლის დეკემბრის შეიარაღებულ აჯანყებაში მოსკოვის უნივერსიტეტის სტუდენტობამ მხურვალე მონაწილეობა მიიღო. სტუდენტობა არა მარტო საბრძოლველად ემზადებოდნენ მტრის გამარჯვებისათვის საჭირო ხელსაწყოებისაგან. მარტო ფიზიკის სამეცნიერო-საკვლევმა ინსტიტუტმა ავიაციის შეიარაღებაში მის მიერ შეტანილი გაუმჯობესებისათვის 10 მალლამა მიიღო ფრონტის სარდლობისაგან. შეკვრის ინსტიტუტმა სამხრეთლი ტენნიკის მთელი რიგი დეტალების წარმოებაში ალსი წესი შეიტანა. ბოტანიკის ფაკულტეტის ლაბორატორიამ აღმოაჩინა სისხლეფიის შემარჩენელი ახალი სამეალება, რომელმაც მრავალ ადამიანს გადაარჩინა სიკვდილ შეუნარჩუნა.

სამამულო ომის ძლევამოსილად დამთავრების შემდეგ უნივერსიტეტიდან ფრონტზე წასულთაგან ბევრი დაბრუნდა სამხედრო კავშირის გმირის წოდებით, ორდენებითა და მედლებით.

ამჟამად მოსკოვის უნივერსიტეტის კოლექტივი, რომელიც 2 ათასზე მეტ მეცნიერ მუშაკს (ამათში 22 სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი და წევრ-კორესპონდენტია, 20 პროფესორი მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, 61 სტალინური პრემიის ლაურეატი, 20 მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე და სხვ.) და 8 ათასამდე სტუდენტს აერთიანებს, ენერგიულად იბრძვის დიდი სტალინის მიერ საბჭოთა მეცნიერების წინაშე დასახული ამოცანების წარმატებით შესრულებისათვის. ინსტიტუტისა და კათედრების მომიდინარეობს მრავალმხრივი საბეჭდი ნიერო-კვლევითი მუშაობა.

უნივერსიტეტის ცხოვრებაში უდიდესი როლი შეასრულა საკავშირო პ. ს. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დიდებულებამ იდეოლოგიურ ფრონტზე მუშაობის გაუმჯობესების შესახებ. ამ ტრადიციის ფილოსოფიის, ისტორიის, ფილოლოგიის, ეკონომიკის ფაკულტეტების მეცნიერები დაუკავშირდა თანამედროვე ცხოვრების. დიდი სტალინის მოწოდებით მთელ ჩვენს ქვეყანასთან ერთად ფეხზე დადგა მ. ვ. ლომონოსოვის სახელობის მოსკოვის ლენინის ორდენოსანი უნივერსიტეტიც.

23 ივნისს უნივერსიტეტის კომკავშირის ორგანიზაციის კრებამ, რომელიც ორმის 2 საათზე დამთავრდა, ასეთი დადგენილება მიიღო: „უნივერსიტეტის კომკავშირის ორგანიზაცია გამოცხადებულ იქნას მობილიზებულად სამშობლოს დასაცავად“.

ეს იყო მეშმარიდად ისტორიული კრება, რომელიც სავსებით შეეფერებოდა უნივერსიტეტის გმირულ ტრადიციას. ორატორები ფიცს სდებდნენ სამშობლოსა და დიდი სტალინის წინაშე, რომ სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იძრძოლებენ საყვარელი სამშობლოსათვის. გაჩეხულ ეულტურა ნაკადად იწყო დენა უნივერსიტეტის ახალგაზრდობა ფრონტისაკენ. სამშობლოს არშიის რიგებში ჩადგა 3 ათასზე მეტი მეცნიერი მუშაკი და სტუდენტი.

ომის უმძიმეს დღეებში კი მოსკოვის უნივერსიტეტს არ შეუწყვეტია ფრონტისადმი დახმარება. უნივერსიტეტის ეზოში, სახურავზე, სადარაჯო ფრთელებზე თუ სხვა პოსტებზე გატარებული უძილო ღამეების შემდეგ პროფესორები, მეცნიერი მუშაკები, ასპირანტები ლაბორატორიებსა და სახელოსნოებში მიეშურებოდნენ და იქ ამზადებდნენ მტერზე გამარჯვებისათვის საჭირო ხელსაწყოებისაებს. მარტო ფიზიკის სამეცნიერო-საკვლევმა ინსტიტუტმა ავიაციის შეიარაღებაში მის მიერ შეტანილი გაუმჯობესებისათვის 10 მადლობა მიიღო ფრონტის სარდლობისაგან. მექანიკის ინსტიტუტმა სამხრეთლი ტენნიკის მთელი რიგი დეტალების წარმოებაში ალსი წესი შეიტანა. ბოტანიკის ფაკულტეტის ლაბორატორიამ აღმოაჩინა სისხლეფიის შემარჩენელი ახალი სამეალება, რომელმაც მრავალ ადამიანს გადაარჩინა სიკვდილ შეუნარჩუნა.

სამამულო ომის ძლევამოსილად დამთავრების შემდეგ უნივერსიტეტიდან ფრონტზე წასულთაგან ბევრი დაბრუნდა სამხედრო კავშირის გმირის წოდებით, ორდენებითა და მედლებით.

ამჟამად მოსკოვის უნივერსიტეტის კოლექტივი, რომელიც 2 ათასზე მეტ მეცნიერ მუშაკს (ამათში 22 სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი და წევრ-კორესპონდენტია, 20 პროფესორი მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, 61 სტალინური პრემიის ლაურეატი, 20 მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე და სხვ.) და 8 ათასამდე სტუდენტს აერთიანებს, ენერგიულად იბრძვის დიდი სტალინის მიერ საბჭოთა მეცნიერების წინაშე დასახული ამოცანების წარმატებით შესრულებისათვის. ინსტიტუტისა და კათედრების მომიდინარეობს მრავალმხრივი საბეჭდი ნიერო-კვლევითი მუშაობა.

უნივერსიტეტის ცხოვრებაში უდიდესი როლი შეასრულა საკავშირო პ. ს. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დიდებულებამ იდეოლოგიურ ფრონტზე მუშაობის გაუმჯობესების შესახებ. ამ ტრადიციის ფილოსოფიის, ისტორიის, ფილოლოგიის, ეკონომიკის ფაკულტეტების მეცნიერები დაუკავშირდა თანამედროვე ცხოვრების. დიდი სტალინის მოწოდებით მთელ ჩვენს ქვეყანასთან ერთად ფეხზე დადგა მ. ვ. ლომონოსოვის სახელობის მოსკოვის ლენინის ორდენოსანი უნივერსიტეტიც.

23 ივნისს უნივერსიტეტის კომკავშირის ორგანიზაციის კრებამ, რომელიც ორმის 2 საათზე დამთავრდა, ასეთი დადგენილება მიიღო: „უნივერსიტეტის კომკავშირის ორგანიზაცია გამოცხადებულ იქნას მობილიზებულად სამშობლოს დასაცავად“.

ეს იყო მეშმარიდად ისტორიული კრება, რომელიც სავსებით შეეფერებოდა უნივერსიტეტის გმირულ ტრადიციას. ორატორები ფიცს სდებდნენ სამშობლოსა და დიდი სტალინის წინაშე, რომ სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იძრძოლებენ საყვარელი სამშობლოსათვის. გაჩეხულ ეულტურა ნაკადად იწყო დენა უნივერსიტეტის ახალგაზრდობა ფრონტისაკენ. სამშობლოს არშიის რიგებში ჩადგა 3 ათასზე მეტი მეცნიერი მუშაკი და სტუდენტი.

ომის უმძიმეს დღეებში კი მოსკოვის უნივერსიტეტს არ შეუწყვეტია ფრონტისადმი დახმარება. უნივერსიტეტის ეზოში, სახურავზე, სადარაჯო ფრთელებზე თუ სხვა პოსტებზე გატარებული უძილო ღამეების შემდეგ პროფესორები, მეცნიერი მუშაკები, ასპირანტები ლაბორატორიებსა და სახელოსნოებში მიეშურებოდნენ და იქ ამზადებდნენ მტერზე გამარჯვებისათვის საჭირო ხელსაწყოებისაებს. მარტო ფიზიკის სამეცნიერო-საკვლევმა ინსტიტუტმა ავიაციის შეიარაღებაში მის მიერ შეტანილი გაუმჯობესებისათვის 10 მადლობა მიიღო ფრონტის სარდლობისაგან. მექანიკის ინსტიტუტმა სამხრეთლი ტენნიკის მთელი რიგი დეტალების წარმოებაში ალსი წესი შეიტანა. ბოტანიკის ფაკულტეტის ლაბორატორიამ აღმოაჩინა სისხლეფიის შემარჩენელი ახალი სამეალება, რომელმაც მრავალ ადამიანს გადაარჩინა სიკვდილ შეუნარჩუნა.

სამამულო ომის ძლევამოსილად დამთავრების შემდეგ უნივერსიტეტიდან ფრონტზე წასულთაგან ბევრი დაბრუნდა სამხედრო კავშირის გმირის წოდებით, ორდენებითა და მედლებით.

ამჟამად მოსკოვის უნივერსიტეტის კოლექტივი, რომელიც 2 ათასზე მეტ მეცნიერ მუშაკს (ამათში 22 სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი და წევრ-კორესპონდენტია, 20 პროფესორი მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, 61 სტალინური პრემიის ლაურეატი, 20 მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე და სხვ.) და 8 ათასამდე სტუდენტს აერთიანებს, ენერგიულად იბრძვის დიდი სტალინის მიერ საბჭოთა მეცნიერების წინაშე დასახული ამოცანების წარმატებით შესრულებისათვის. ინსტიტუტისა და კათედრების მომიდინარეობს მრავალმხრივი საბეჭდი ნიერო-კვლევითი მუშაობა.

უნივერსიტეტის ცხოვრებაში უდიდესი როლი შეასრულა საკავშირო პ. ს. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დიდებულებამ იდეოლოგიურ ფრონტზე მუშაობის გაუმჯობესების შესახებ. ამ ტრადიციის ფილოსოფიის, ისტორიის, ფილოლოგიის, ეკონომიკის ფაკულტეტების მეცნიერები დაუკავშირდა თანამედროვე ცხოვრების. დიდი სტალინის მოწოდებით მთელ ჩვენს ქვეყანასთან ერთად ფეხზე დადგა მ. ვ. ლომონოსოვის სახელობის მოსკოვის ლენინის ორდენოსანი უნივერსიტეტიც.

1940 წელს უნივერსიტეტმა იზეიმა თავისი არსებობის 185 წლის თავი და მას მიეკუთვნა თავისი დამაარსებლის — მ. ვ. ლომონოსოვის სახელი. ქვეყნის წინაშე უდიდესი დამსახურებისათვის უნივერსიტეტი დაჯილდოებულ იქნა ლენინის ორდენით.

ეს იყო მთელი ჩვენი ქვეყნის ეულტურის ზეიმი.

1941 წლის 22 ივნისს ჰიტლერული გერმანიის მუხანათური თავდასხმამ ჩვენი ქვეყნის მშვიდობიან ცხოვრება. დიდი სტალინის მოწოდებით მთელ ჩვენს ქვეყანასთან ერთად ფეხზე დადგა მ. ვ. ლომონოსოვის სახელობის მოსკოვის ლენინის ორდენოსანი უნივერსიტეტიც.

ეს იყო მეშმარიდად ისტორიული კრება, რომელიც სავსებით შეეფერებოდა უნივერსიტეტის გმირულ ტრადიციას. ორატორები ფიცს სდებდნენ სამშობლოსა და დიდი სტალინის წინაშე, რომ სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იძრძოლებენ საყვარელი სამშობლოსათვის. გაჩეხულ ეულტურა ნაკადად იწყო დენა უნივერსიტეტის ახალგაზრდობა ფრონტისაკენ. სამშობლოს არშიის რიგებში ჩადგა 3 ათასზე მეტი მეცნიერი მუშაკი და სტუდენტი.

ომის უმძიმეს დღეებში კი მოსკოვის უნივერსიტეტს არ შეუწყვეტია ფრონტისადმი დახმარება. უნივერსიტეტის ეზოში, სახურავზე, სადარაჯო ფრთელებზე თუ სხვა პოსტებზე გატარებული უძილო ღამეების შემდეგ პროფესორები, მეცნიერი მუშაკები, ასპირანტები ლაბორატორიებსა და სახელოსნოებში მიეშურებოდნენ და იქ ამზადებდნენ მტერზე გამარჯვებისათვის საჭირო ხელსაწყოებისაებს. მარტო ფიზიკის სამეცნიერო-საკვლევმა ინსტიტუტმა ავიაციის შეიარაღებაში მის მიერ შეტანილი გაუმჯობესებისათვის 10 მადლობა მიიღო ფრონტის სარდლობისაგან. მექანიკის ინსტიტუტმა სამხრეთლი ტენნიკის მთელი რიგი დეტალების წარმოებაში ალსი წესი შეიტანა. ბოტანიკის ფაკულტეტის ლაბორატორიამ აღმოაჩინა სისხლეფიის შემარჩენელი ახალი სამეალება, რომელმაც მრავალ ადამიანს გადაარჩინა სიკვდილ შეუნარჩუნა.

სამამულო ომის ძლევამოსილად დამთავრების შემდეგ უნივერსიტეტიდან ფრონტზე წასულთაგან ბევრი დაბრუნდა სამხედრო კავშირის გმირის წოდებით, ორდენებითა და მედლებით.

ამჟამად მოსკოვის უნივერსიტეტის კოლექტივი, რომელიც 2 ათასზე მეტ მეცნიერ მუშაკს (ამათში 22 სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი და წევრ-კორესპონდენტია, 20 პროფესორი მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, 61 სტალინური პრემიის ლაურეატი, 20 მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე და სხვ.) და 8 ათასამდე სტუდენტს აერთიანებს, ენერგიულად იბრძვის დიდი სტალინის მიერ საბჭოთა მეცნიერების წინაშე დასახული ამოცანების წარმატებით შესრულებისათვის. ინსტიტუტისა და კათედრების მომიდინარეობს მრავალმხრივი საბეჭდი ნიერო-კვლევითი მუშაობა.

უნივერსიტეტის ცხოვრებაში უდიდესი როლი შეასრულა საკავშირო პ. ს. (ბ) ცენტრალური კომიტეტ

პარტიული ცხოვრება

როცა კომკავშირული ორგანიზაცია მოკლებულია ხელმძღვანელობას

რთი წელია, რაც ს. ყურაშვილი (ჭელ გორდის (წულუკიძის რაიონი) კომკავშირის სახლთის კომკავშირული ორგანიზაციის მდივნად აირჩიეს. ამხ. ყურაშვილს დიდი ხნის განმავლობაში ჰქონდა კარგად მოეწყო კომკავშირული მუშაობა, მაგრამ როდესაც რა გზით—ამის გამოცდილება ჯერ არ გააჩნდა. მან კარგად ისიც არ იცოდა, რა იყო კომკავშირული დავალება, როგორ მოეზადებინა კრება, როგორ გაეფორმებინა ოქმები. ამიტომ არჩეულ მდივანს, რომელსაც კომკავშირული მუშაობის გამოცდილება არ ჰქონდა, დახმარება სჭირდებოდა. მაგრამ ეს დახმარება მას არავინ გაუწია.

ორგანიზმა გადასწყვიტა მოეწვია კომკავშირული კრება, მაგრამ დღის წესად კრების მოწვევის დღე წინასწარ არ უცნობებია კომკავშირელებისთვის. ამიტომაც 18 კომკავშირელიდან კრებას მხოლოდ შვიდი დაესწრო. ეს უკანონო და მოუზადებელი კრებაც ოქმების, უსაყურადღებო კომკავშირელობის დავალებათა მიცემის გარდა არაფერი გაუკეთებია. დაბალია კომკავშირელთა იქ გარდა ერთი რიგი კომკავშირელობაში, მათ დიდ ნაწილს ზრდილობის მინიმუმიც არა აქვთ გამომუშავებული. კომკავშირელმა ქ. გელენიძემ წელს 8,11 ზრდილობე გამოიმუშავა, ქ. კირტაძემ—1 ზრდილობა, ხოლო თ. ჩიქოვანს სრულიად არაფერი გაუკეთებია.

საკომპარტიო პარტიული ორგანიზაციის მდივანს ამხ. ქ. ჩიქოვანს უნდა მოეგაროსთან—კომკავშირის მუშაობის ჩამლისათვის პასუხისგებლობა პირველ რიგში მან უნდა.

რას აკეთებს საკომპარტიო პარტიული ორგანიზაცია, როგორ ხელმძღვანელობს კომკავშირს? პასუხი ერთია, კომკავშირისადმი მისი ხელმძღვანელობა სრულიად არადამაკმაყოფილებელია. მართალია, პარტიულმა ორგანიზაციამ წელს სამჯერ მოისმინა კომკავშირის ორგანიზაციის მდივანის ინფორმაცია, მაგრამ რა ფასი აქვს საკითხის ფორმალურ განხილვას, თუ მას არავითარი შედეგი არ მოჰყვება. პარტიული ორგანიზაციის მიერ მიღებული დადგენილებანი ზერელე და ზოგადია, მასში არ არის ნაჩვენები ნაკლოვანებათა გამოსწორების გზები. ამ დადგენილებებმა კომკავშირული ორგანიზაციის მდივანს ცნობიერება

ამერიკელი მწერალი ქალი ა. სტრონგი ჩრდილოეთ კორეაში არსებული მდგომარეობის შესახებ

ფსკოვი, 23 აგვისტო. (საგანგებო). ცნობილმა ამერიკელმა მწერალმა ანა ლუიზა სტრონგმა, რომელიც ამას წინათ ჩრდილოეთ კორეა მონახულა, ჩრდილოეთ კორეის სახალხო კომიტეტის თავმჯდომარის კიმ ირ სენის გაეცნა წარჩინებულ მუშაკებთან. სიტყვა მადლობას უხდის გაწეული სტუმართმოყვარეობისათვის და ეწერა:

„ორი კვირის განმავლობაში მე შევხვედი შვიდასზე მეტ ქვეყანა სანახავ-სასმენ სანაპირომდე. მანქანით დავიარე სოფლები, ვიყავი ბევრ ქარხანაში და თავისუფლად და ვრცელად ვესაუბრე გლეხებს, მეშვებს, ინტელიგენტებსა და თანამდებობის პირებს.

მინდა მოგილოცოთ თქვენ და თქვენი სამუშაებით ჩრდილოეთ კორეის ხალხს მნიშვნელოვანი წარმატებანი, რომლებსაც მან თქვენი ხელმძღვანელობით 2 წლის განმავლობაში მიაღწია.

ეს წარმატებებია: დემოკრატიის ქმედითი, ჩარატეი და მეტად მოქნილი ფორმის დამყარება, რაც წარმოადგინეს უდიდესნარსაც ეწესებენ ალეკეს განვიგრელად და ფარულად გამოსულებს თავისი ნების მიწერ რეფორმები, რომელიც ჩატარდა უპრეცედენტო სიმარტივით და ისე, რომ პრეკედენტი არ მომხდარა, რის შედეგადაც ჩრდილოეთ კორეაში განვითარდა ნამდვილად ახალი თავისუფლებისა და დემოკრატიის ტიპი. ეს ტიპი ეფუძნება მოსახლეობის მასიურ მხარდაჭერას, რომელიც ნათლად გამოიხატა ხალხის მიერ მოსახლეობის სწორ ხელმძღვანელობაში მიღებულ ბრძანებებში, რომელიც უზრუნველყოფს მთელი ხალხის მატერიალური და სულიერი ინტერესების დაცვას და სულის გარეშე სწრაფების ქმედის გათვითონება, რის შედეგადაც სულ ცოტა ორ კვირაში ჩვენ ვნახეთ მასობრივი ენთუზიაზმის გამოხატულება ამ ბრძანებების განხორციელებისადმი.

ჩვენ ასევე ვნახეთ, რომ ჩრდილოეთ კორეის ხალხის დემოკრატიული ახალგაზრდობის ორგანიზაციები, რომელიც უზრუნველყოფს მთელი ხალხის მატერიალური და სულიერი ინტერესების დაცვას და სულის გარეშე სწრაფების ქმედის გათვითონება, რის შედეგადაც სულ ცოტა ორ კვირაში ჩვენ ვნახეთ მასობრივი ენთუზიაზმის გამოხატულება ამ ბრძანებების განხორციელებისადმი.